

PODSUMOWANIE

Na podstawie materiału zebranego i opracowanego w niniejszej pracy można stwierdzić, że zjawisko ruchu piosenki żeglarskiej w Polsce występuje na ogromną, niespotykaną nigdzie indziej skalę, przy czym nie jest dostrzegane w kulturze masowej. Istnieje polski „fenomen” szantowy. Jego powodem jest m. in. to, że jest to zjawisko kulturowe bez ograniczeń wiekowych, w którym silnie podkreśla się swoją odrębność, ale także przejście od kameralności do masowości, wzmocnienie brzmienia muzyki o elektronikę oraz postęp warsztatowy wykonawców i komercjalizacja.

W pracy niniejszej przedstawiono zarówno historię, wykonawców, festiwale jak i formy rozpowszechniania muzyki żeglarskiej w Polsce. Historia piosenki żeglarskiej, mimo że nie jest długa to obfituje w ciekawe wydarzenia, które doprowadziły w krótkim czasie do wielkiego rozkwitu „wodnej” muzyki w naszym kraju. Na rynku żeglarskim działa aktywnie kilkadziesiąt zespołów muzycznych, które reprezentują ogólnie bardzo wysoki poziom artystyczny. Zespoły te prezentują najczęściej zarówno utwory oparte na tradycyjnych melodiach i tekstach, jak i bardzo wiele autorskiego materiału. Oprócz zespołów na scenach funkcjonuje też kilkunastu solistów. Wykonawcy piosenki żeglarskiej w Polsce swoją karierę rozpoczynają najczęściej od udziałów w konkursach festiwalowych, których jest w tej chwili co najmniej kilkadziesiąt. Na początku lat osiemdziesiątych było ich zaledwie kilka, a pierwszy z nich odbył się w 1977 roku w Górkach Zachodnich. W środkach masowego przekazu słuchać i oglądać można kilkanaście programów, w których prezentowane są piosenki żeglarskie. Najpopularniejsze z nich to *Razem bracia do lin* prowadzony przez Marka Siurawskiego. Materiały dotyczące piosenki żeglarskiej znaleźć można zarówno w prasie, książkach i śpiewnikach, jak również w ogólnosiwiatowej sieci komputerowej – internecie.

Zebrany w niniejszej pracy materiał ma istotne znaczenie z tego względu, że wcześniej nikt nie publikował informacji będących swoistym podsumowaniem rozwoju ruchu szantowego w Polsce. Aneksy zawierają szereg zestawień, np.: wykaz wykonawców, wykaz wydawnictw, wykaz festiwali, które wcześniej nie były w żaden

sposób opracowane ani rozpowszechniane i stanowią pewną nowość w świecie żeglarskiej piosenki. Niektóre zagadnienia przedstawione w pracy są tak obszerne, że mogłyby stanowić tematy osobnych prac magisterskich. Oprócz opracowanych tu zagadnień można dokonać analizy materiału muzycznego, czyli pieśni i utworów instrumentalnych pod względem muzycznym (melodyka, harmonia, aranżacja) i tekstowym (zakres tematyczny, rodzaj używanego języka).

Praca ta stanowi wycinek obszernego zagadnienia, jakim jest muzyka folkowa, która w ostatnim czasie cieszy się coraz większą popularnością. Autor ma nadzieję, że jego działania stanowią początek zbierania wszelkich materiałów dotyczących żeglarskiego śpiewania w naszym kraju i posłuży tym, którzy w przyszłości, za pięć, dziesięć czy dwadzieścia lat będą podejmować się podobnych podsumowań i zestawień, a także „natchnie” innych pasjonatów do takich działań. Autor życzyłby sobie także, aby praca ta przyczyniła się do rozwoju wiedzy na temat polskiej piosenki żeglarskiej.